

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فایق رستاقی – ژباړه: رایان

۲۱ فبروري ۲۰۲۴

داسې جنایت او ناکامي چې د راتلونکي جنایتکارانو او تیري کوونکو لپاره د

عبرت درس نه شوی!

په افغانستان کې د روسي یرغلګرو او د هغوی د انډیوالانو د یرغل د ۳۵مې کلزي په مناسبت

په افغانستان کې د شوروي یرغلګرو او د هغوی د اجیرانو له خوا له یوې لسیزي اشغال، تیري جګړې او سیستماتیک وحشتناک جنایتونو وروسته، د ۱۹۸۸ کال د می په ۱۵ او د فبروري په ۱۵ له افغانستان څخه د ماتې خورلي شوروي جنګي استخباراتي ځواکونو وروستی او بشپړ وتل پیل شول او په ۱۹۸۹ کې، د جنرال بوريس گروموف په مشرۍ بشپړ شو. یاد شوی جنرال هغه وروستی اشغالګر عسکر وو چې د آمو سیند پر «دوستی پل» باندې له شرمه زموږ له هېواده وتښتېد.

زموږ پر هېواد د شوروي یرغلګرو د پوځي یرغل له ماتې او پای ته رسېدو پوره پنځه دېرش کاله تېر شول؛ هغه پای چې د نیواکګر ټولنیز امپراطورۍ د پای نښه د هېوادونو له جغرافیایي نقشي څخه د خپل نوم له مینځه وړلو سره په نښه کوي، او په ورته وخت کې د علت او اغیزې په اړیکه کې د هغې پایلې تر اوسه پورې د پېښو بنسټ او بنسټ ایښودونکی دی. په افغانستان کې د پېښو په پراختیا کې د افغانستان د جګړې په ډګر کې د شوروي اشغالګر پوځ له ستراتیژیک ماتې سره سره په دې امپراتورۍ کې دننه د ګڼو عواملو پر بنسټ، د سړي جګړې په دواړو غاړو کې د دوو امپریالیستي بلاکونو تر منځ د امپریالیستي رقابت په ډګر کې او په بنسټیزه توګه د افغانستان آزادی خوښو او زروړو خلکو مقاومت، مخامخ شو، ولی هغه ناکامی د رسمي مقاومت په عملي تګلارو کې د استعماري غبرګون د تثبیت کول او د خلکو د مبارزې د میوو د تښتولو له امله؛ دا زموږ په هېواد کې د ملیونونو تاریخ جوړونکو خلکو د کړاوونو او قربانیو د ملي خلاصون لامل نه شو او نه هم د ټولنیز خلاصون لامل شو. په دې درې نیمو خونړیو لسیزو کې نه یوازې د اوسنیو زارانو په ګډون د هېواد وروسته پاتې نیواکګرو، پرمختګ غوښتونکو او بهرنیو او سیمه ییزو جنایتکارانو له دغه جنایت او ناکامی څخه عبرت نه دی اخیستی، بلکې هر یو یې په تکراري ډول خپله برخه ترسره کړې ده. ژوروالی، ابعاد او بني يي زیاتي شوي او تر نن ورځې پورې يي زموږ پر ولس او هېواد ظلمونه روان دي. پدې لیکنه کې به د خونړیو پېښو او ورپسې جنایي اعمالو په لړ کې د استعماري یرغلونو او د امپریالیستي قدرتونو د دښمنانه سیاستونو په ګډون د خپلو خلکو او هېواد په وړاندې د لیرې او نژدې رقیب او وطني عکس العملونو لنډیز په دې لیکنه کې راخیستل شي او لوستونکو ته به وړاندې شي.

الف - د نوی تزارانو د پراخیا غوښتنی اساسات:

د شوروی د اشغالگر پوځ د شپږم جدي پوځی یرغل او د لسيزو لپاره د افغانی جگړی په دلدل کی د هغه د پرسیدلو سرغړونی، تیاری او اقتصادی، سیاسی، نظامی، پوځی، استخباراتی او زموږ د هیواد په اړه کلتوري چمتووالی او د نوي استعماري پالیسیو پراساس چې د شوروي اتحاد او د هغې سپورمکی کی د اقتصادی، ټولنیزو او سیاسي گډوډیو له امله اغیزمن شوي او د شوروي کارگرانو او سپورمکی هیوادونو څخه د گټې اخیستنې د پالیسی انعکاس، د نظامي کولو او د اقتصاد نظامي کولو دا د دوو امپریالیستي او ټولنیزو امپریالیستي بلاکونو تر منځ د سړې جگړې د زیاتیدو پر بنسټ پلان او عملي شو.

د روسانو د استعماری او د هغه د وطني او بهرني ملگرو د غلامانه ارادي د افغانستان د خپلواکی غوښتونکو ولسونو د استعمار ضد ارادي په مقابل کی له یوې لسيزې جگړې وروسته بالاخره اشغالگر پوځ له افغانستان څخه په شرمیدلي ډول وتلو ته اړ شو و د "خلفي- پرچمي" د جلااندو او وطن پلورونکو سره یو ځای د سیستماتیک جنایتونو غره شاته پرېښودل شول او د نه منلو وړ ماتي او ذلت سره مخ شول. دغه وحشتناک جنایتونه د دغو دوو سیمه ییزو او بهرنیو جنایتکارو ځواکونو په نوم د افغانستان د خلکو په تاریخ او تاریخي حافظه کی ثبت دي او د هغو ناوړه پایلې یې تر نن او سبا پورې زموږ د خلکو د ژوند پر بېلابېلو اړخونو سیوري اچولي دي. همدا لامل دی چې شوروي یرغلگر او د هغوی اجبران او عاملین دواړه د تاریخ په محکمه کی او د افغانستان د خلکو په وړاندې د تل لپاره محکوم شوي او د استیضاح کیدلی شي. د دی جرم او ناکامی څخه ډیری درسونه شتون لري، دواړه د هغې له غمجن اړخ څخه، او د هغې په زړه پورې اړخ څخه، چې زه به یې په قصدي ډول توضیحاتو ته لار نه شم. په افغانستان باندې د روسانو د یرغل د لومړی لسيزې په مناسبت د ژوندی یاد پروفیسر "قیوم رهبر" پورتنی موارد او چمتووالی او د دغه بزدلانه پوځي یرغل شالید، د نړۍ حالات او د هغې امپراطوری په تپل شوي بهرني سیاست باندې د هغې اغیزې. د افغانستان او شوروي اتحاد تر منځ اړیکي او د درسونو پایله د «جنایت او ناکامی، درس او عبرت» تر سرلیک لاندې په علمي او معلوماتي رساله کی په مهارت سره مستند او تحلیل شوي ده. زه هغو لوستونکو او څیړونکو ته بلنه ورکوم چې د موضوع سره علاقه لري او په دی سایټ کی د "د رهبر د غوره شوي آثار" کی مقاله ولولي او د خپل توان او اندازې او د عامو لوستونکو درک سره سم په گران هیواد کی د یوې له دوو زبرځواکونو ماتي وروسته د خونړیو پېښو په اړه ولیکم.

ب - جهادي- طالبان او د هغوی تر شا د ارتجاعي - استعماري جبهې:

اسلامي جهادي ډلې چې په عمده توگه د سید قطب له افکارو الهام اخیستي وي، د ۱۹۴۰ لسيزې په نیمايي کی په کابل پوهنتون کی رابنکاره شول او په ورپسې لسيزه کی یې داسې ناکام پوځي حرکتونه پیل کړل چې خلکو یې ملاتړ ونه کړ. او پاکستان ته وتښتېدل. بیا دوی د پاکستان د آی ایس آی د دسیسو په آستین کی وساتل شول. د افغانستان د اشغالگر شوروي پوځ لخوا پوځي اشغال د نړۍ د هیوادونو د غندلو او خوځښتونولامل شو او سړې جگړې ته یې شدت ورکړ. افغانستان د نړیوالو د توجه مرکز او د تضادونو مرکز او د دوو امپریالیستي بلاکونو او متحدینو د سیالی ډگر و.

د شاهي دولتونو د پاتې او منحل شوي بیوروکراسی او د جعلی داوودي جمهوریت د پاتې شونو د زیاتي بدنامی او تاریخي بې کفایتی سره، د ملي تحرک د رهبري کولو لپاره، لویدیځ امپریالیزم د امریکایي امپریالیزم په مشرۍ د خپلو کارپوهانو سره د کلتور او ارواپوهنې په برخه کی، افغان ولس، د دښمن د ماتولو او د افغانانو د ملي مقاومت د غځولو

په موخه، په پاکستان کې د متقابلو عربو دولتونو او د هغوی له انحصاري حکومت سره په همغږۍ، په دغو ځوانو اسلامپالو جهاديانو سياسي پانگونه وگره. په همدې موخه د لوېديځ استخباراتي مرکزونو په بېرته کار پيل کړ او د پيسو، وسلو، جاسوسانو او مشاورينو په لېږلو او د پوځي روزونکو په گمارلو سره يې د جهادي ډلو په پيدا کولو، تمویلولو، وسلو ورکولو او روزلو او د اسلامي شعارونو په ورکولو سره افغانستان ته لېږل پيل کړل. دوی ليرلی د ورځې په پای کې د ناټو د بلاک امپرياليستانو او د هغوی د متحدينو غچ اخیستونکو هيوادونو درې واړه هدفونه، يعنې د افغانستان په څنډه کې د روسي نيواکگر گوزار کول او په پای کې يې ماتول؛ د خپلواک ملي، دموکراتيک او پرمختللی مشرتابه مخه نیسي چې د روسيې ضد مقاومت غورځنگ له زړه څخه واک ترلاسه کړي؛ او درېيم دا چې د افغان ولس د ملي مقاومت د جگړې له خپلو لومړنيو ازادو موخو څخه انحراف او له يوې خوا د سرې جگړې له غبرگونې استعماري اهدافو او له بلې خوا د خپلو نيابتي او اجير ځواکونو د رهبرۍ ثبتول، ډاډمن شو. د مقاومت په دوام کې د بنسټپالو جهادونو نورې بني لکه شيعه او ديوبندي، محافظه کاره او سنتي، د ايران، انگلستان، پاکستان او عربي هيوادونو لکه سعودي عربستان، کويت او داسې نورو د حکومتونو د گټو او مداخلو پر بنسټ، په څنگ کې او شخړه دوی سره يو ځای شول.

د قومي - فرقه يي ویش او د اجير گوداګي حکومت په بشپړ ړنگیدو سره د نجیب جلاډ په مشرۍ شوروي يرغلگر، دار او جهادي ډلې په بریا سره د کابل کلا ته ننوتل. دغو فاتحو جهاديانو چې له جگړې پرته بل هنر نه درلود، د آزادۍ غوښتونکو او پرمختللو مبارزينو او روښانفکره او وطندوسته ځوانانو له وژلو مخکې، مخکې له دې چې د حکومت په جوړولو بريالي شي، د دولتي مقامونو او مادياتو د ویش او ميراث پر سر د واک په مبارزه کې ښکېل شول. او د هيواد معنوي سرمايه .. د جهاديانو او ملېشو د واک مبارزه چې د روسي نيواکګرو له خوا رامنځ ته شوې، هغه څه چې د روسانو له بمونو څخه په تېره بيا په ښارونو کې - په مادي او معنوي لحاظ - په کابل او د هېواد په ولايتونو کې د دوی د بغاوت د اور په لمبو کې پاتې دي. له سلو زرو زياتو قربانيانو سره، دا له منځه يوړل شو او له دې جگړې څخه د بې ځايه شويو او بې کورو ټيښتي ته اړ شو. دا جنګي ځواکونه چې د خپل "جهاد" په پيل کې يې د "جهاد" لپاره غږ کاوه، کله چې دوی واک ترلاسه کړ، دوی د وخت په فرعونانو بدل شول او د "خلکي پرګمۍ" د عاملينو په څير. د خلکو د حقونو او پايلو په اړه بې پروا او بې پروا دي، دوی بې بنسټه عملونه او جرمونه ترسره کړل چې د هټلر فاشيستانو جرمونو سره مساوي وو. د شوروي اتحاد له ړنگېدو او د هغه له تړون وروسته په نوي حالت کې دغو ډلو نور د لويديځو امپرياليستي هيوادونو او د سيمې او گاونډيو هيوادونو د غبرګوني هيوادونو او حلقو سترګې نه وې پټې کړې او د بادارانو له سترگو اوښکې روانې شوې. .

په داسې حال کې چې دغه جهادي مليشه ډلې د افغانستان د خلکو په ژوند، مال او ناموس باندې حملې کولې او د قومي او مذهبي تړاو او يا د پرمختللو افکارو د لرلو په جرم يې د ژونديو خلکو په سرونو ميخونه وهل، لويديځ د هر ډول پلان او طرحې په جوړولو بوخت وو. پر ختيځ بريد د ټولنيز- امپرياليستي بلاک د انحلال له امله رامینځته شوی خلا ډکول و او د "خلکي - پرګمۍ" په څير جهاديان د خلکو لخوا بدنام او کرکه لري. له همدې امله لويديځو امپرياليستانو په قصدي توګه د بدو ځايونو پر ځای په يوه همغږي او همغږي «اصلاح کوونکي» ځواک سره اقدام وکړ او د انګرېزانو په نوښت يې د عربو په پيسو، د لويديځو هيوادونو د سياسي ملاتړ او د نظام د مديريت په مرسته د «تحريک طالبان» په نوم نيابتي ډله جوړه کړه. د پاکستان حکومت.. د «تحريک طالبان» په نامه د مزدوری ډلې رامنځته کول د نوی استعماری پروژې په رول کې ددی ډلې د مشهورو شعارونو او په زړه پوری تسلط سره د

افغانستان په لور د ناټو امپريالېستي تړون له اهدافو، پالیسيو او تیريو ډکو طریقو سره (د شمال او جنوب تر منځ دهلیز) او جنوبي یوریشیا او سیمه همغږي وه.

د طالبانو هغه رجعتي او اجیر ناروا بچی چې تخم یې په پوله کې او له وطن څخه لرې پروت و، د متعصبو او دښمنو بهرنیانو په غیر کې زیریدلی او لوی شوی، له جگړې ستړي او په نشه یې توکو اخته مسلمان ولس تر فریب لاندې راوړي. د جهاديانو له منځه تلل د جنت په فضل سره یې د سولې پریښتې رالېږلې، په افغانستان کې یې یو منززل او ظالم رژیم جوړ کړ، د علم او فرهنگ په بندولو سره یې ویجاړ هېواد په زندان بدل کړ، بنځې او نجونې یې بندیانې کړې. کورونه یې وړان کړل او سړي یې بی کاره او بی ځایه کړل. د طالبانو د نیمه فاشیست امارت لومړی پړاو په داسې حال کې چې فرصت طلبه وه او لویدیځ ته د خپل تاوتریخوالي او جنایتونو په وړاندې توهین کوي، د افغانستان او خلکو په وړاندې د پاکستان د حکومت او پوځ له دښمنانه تیريو او د طالبانو له پرمختګ څخه ډیر الهام اخیستی و. د وطن، ولس، بنځو، فرهنگپالو، پرمختګ غوښتونکو، پوهانو، پوهانو، روڼ اندو او فکري-مذهبي منتقدینو په وړاندې د طالبانو او د دې ډلې د امارت تگلارې، طریقې، حکومتولۍ او کړنلاره په هغه هېواد کې چې د وطن پالنې، استبدادي، انحصاري او استبداد سره ګډ وي؛ قومي، مذهبي او جنسیتي برتری؛ دا تبعیض، تعصب او جنایت وو. طالبانو هم د خپلو مخکنیو ډلو په څیر عمل وکړ، یعنی د جهادی ورونو او اجیرانو او عاملینو په څیر عمل وکړ او خپل جنایتونه یې په خپل شرموونکي ریکارډ کې ثبت کړل.

ج - د امریکا - ناټو او ملګرو له خوا د افغانستان بیا نیواک:

له څه مودې وروسته د طالبانو او د هغوی د امریکایانو او غربي ملاتړو د ګټو دغه همغږي او همغږي له منځه ولاړه او څرګنده شوه چې طالبان په واک کې دي. هغه لویدیځ لوبغاړي چې غواړي په مرکزي-جنوبي اسیا کې د چین او روسیې د نویو سیالانو په مقابل کې په مستقیم ډول زیات مهم رول ولوبوي، هغوی د افغانستان له محور څخه وو، په پوځي، سیاسي، اقتصادي او استخباراتي فعالیتونو کې یې لاس نه درلود. له همدې امله د سپټمبر د یوولسمې له تروریستي پېښې وروسته، د القاعده د خپلو او د طالبانو د نسکورولو په پلمه، د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر په اوومه یې پر افغانستان د لومړنیو بمونو په غورځولو سره یرغل وکړ. د دې اشغال توجیه د آزادی، ډیموکراسۍ، بشري حقونو او د بنځو د حقونو په څیر څو دروغجن شعارونه وو.

جهادیان د سړي جگړې د سوځیدلي هډوکو په توګه په دې وطني او جنایتکاره کار سره یو ځل بیا د امریکایي بادارانو او د هغوی د انډیوالانو له خوا په پام کې نیول شوي او کارول شوي او د امریکایانو د اشغالګر پوځ د نفوذې ځواکونو په رول کې دي. په خپل هیواد کې له یرغلګرو سره یو ځای شول، ځان پلورل شوي تکنوکراتانو او یو څو متعصبو او متعصبو روڼ اندو د دښمن په مټ یې د استعمار لاسونه ونړول او زموږ پر هیواد یې د یرغلګرو استعماري بنسټونو ټولنیز بنسټونه له منځه یوړل او د جنایتونو او ظلمونو سره موازي یې له منځه یوړل. اشغالګر هم د خپلو بادارانو تر حفاظت لاندې د وطن په پلورلو او د ملي خیانت مرتکب د خپلو مظلومو خلکو په خلاف جنایتونه کوي. د امریکایانو امپریالیستانو او شریکانو لخوا زموږ د هیواد د نظامي اشغال ستراتیژي چې د استعماري بڼه او محتوا له مخې زموږ په اشغال شوي هیواد کې د روسي ټولنیز امپریالیزم د نظامي اشغال سره ورته وه، دوه لسیزې دوام وکړ. د دوو لسیزو په تېرېدو سره دا څرګنده شوه چې د اشغالګرو د بمباریو، وژنو او ورځنیو جنایتونو نه؛ نه د آزادی، ډیموکراسۍ، بشري حقونو او د بنځو د حقونو په اړه د دوی د دروغو شعارونه؛ نه د وطنپالنې ښه خدمت، د استعماري نظام په محور کې د اصلي مظلوم د عکس العمل ظلم او جنایتونه چې د دوی لخوا جوړ شوي او پیسې

ورکوي؛ نه د تسليم شويو روڼ اندو مدني رقص او نه هم د استعمار په وسيله د نورو ملکي اجيرانو، هيڅ يو هم د افغانستان د زرورو او خپلواکي غوښتونکو خلکو په اوږو د اشغالگر امپرياليزم دروند زور استعماري واکمني نسکوره نه کړای شوه. وروسته له دې چې په افغانستان کې د دغې امپرياليستي نيوکي ستراتيژي ناکامي څرگنده شوه، حتی زموږ د هيواد د اشغال له رسمي پای ته رسيدو او د امريکايي اشغالگرو عسکرو تر وروستي وتلو مخکې، د اجير حکومت او ټول استعماري نظام نفاق په ډاگه شو، او ورسره د دې منافقو مشرانو تېښته، د هغې سنتي په شپه کې ونږېدې.

د اشغال د څه دپاسه يوې لسيزې په تېرېدو سره، د نرمو او سختو استعماري وسيلو بې اغېزې او په افغانستان کې د امپرياليستي اشغال د ستراتيژي ناکامي د خپلو طرحو د طرحو په نظر کې نيولو سره، يعنې د پخوانيو استعماري لارو پر ځای په نوي استعمار سره. په افغانستان او سيمه کې د ظالمو امپرياليستي واکمنۍ د شتون لارې چارې. د دې ناکامي ستراتيژي طرحه کوونکي د نړيوالې رسوايي په پلمه، چې پخوا يې د جهادي اجيرانو، تکنوکراتانو او ملکي تسليميو او د هيواد او خلکو په وړاندې د دغو ډلو د بدنۍ، ارثي فساد، ملي خيانت، ظلم او جنايتونو دسيسې هڅه کړې وه. د افغانستان کرکه او کرکه خلک بڼه پوهېدل. د خپلې ناکامي او ناکامي ستراتيژي د سمولو په خاطر يې د رنگارنگ ژمنو دوکه له منځه يوره او د طالبانو د «غير ملکي اجيرانو» نسخې ته يې د خپل درد د درملنې په توگه اشاره وکړه او له بهر څخه يې د څو ډوله سازشي لوژيستيکي هڅو په وسيله ورته توصيه وکړه. او په استعماري نظام کې د غني خان له منظم او همغږي تېښتي وروسته دغې وحشي او جنايتکاري ډلې د خپلو جناياتو او بدنۍ سره سره خپل اجير حکومت د کابل په اجير کلا کې ځای پر ځای کړ.

د ناتو د نظامي سازمان امپرياليستي يرغلگر هيوادونه او هغه دولتونه او سازمانونه چې د دوی په تيري او وژنو کې شريک دي، پرته له دې چې د خپلو پخوانيو شوروي له جنايتونو او ماتې څخه زده کړي، د اشغال شوي افغانستان په خلکو او گاونډيو سيمو اشغال، وژلو او بمونو غورځولو ته دوام ورکوي. فارمونه او روغتونونه د ظلم په هڅولو، جهادي زورواکو او جنگسالارانو ته د وزرونو په ورکولو او په قصدي ډول د ملکي اجيرانو په وهلو او د نشه يي توکو په ترويج، د ظالمو استعماري کلتور په ايجاد او د ځوانانو او ځوانانو د بې واکه کولو په واسطه د ملکي اجيرانو په گوندو کولو او د هغوی د ظلمونو بڅښنه. د وطن پالنې او د خلکو د خدمت کولو انگيزه د هغوی په ذهنونو او وجدانونو کې له منځه وړل، د پراخ فساد او د منابعو په لوټ کولو او د هيواد د چاپيريال په تخريب او په دې وروستيو کې د زيربنايي بنسټونو په شتون سره زموږ د هيواد د زيربناوو او زيربناوو سره مخ شوی دی. نوره تباهي او لوتماري او د څلوېښتو مليونو څخه د زياتو محنتي خلکو د ملي او ټولنيز برخليک دوه مخي وړاندې کول، زموږ په هيواد کې د فاشيستانو په لاسونو کې راگير او مظلوم دي، چې غواړي خپل لاسونه پرې کړي او د سيگار د وروستي راپور له مخې. "د منظم او لامحدود اکمالاتو سره د ۲.۶ ميليارډ ډالرو وقفه د ۲۰۲۱ کال د اگست څخه (۱۴۰۰ اسد) د رژيم او طالب څپو د ساتلو لپاره او د جنګي ماشين لگښتونه چمتو کول او د وحشي سازمانونو سره د مرستې په پلمه يې فشارول" شخصي. نړيوالو او نادولتي مؤسسو د ماتې له ورځې څخه تر نن ورځې پورې د هيواد او د افغانستان د مظلومو خلکو پر وړاندې د روسانو د يرغلگرو د جنايتونو په شان د نظامي جنايتونو هماغه ستر غر او تر هغه هم ډير دروند جنايتونه کړي دي. دا جنايتونه، تيري او سرغړوني د روسي نيوکاريو جنايتونو ته ورته دي، وحشتناک، پراخ او د تاريخ او انساني وجدان په محکمو کې د غندلو وړ دي.

که څه هم په افغانستان کې د امريکا په مشرۍ د ناتو سازمان د يرغلگرو، وژونکو او جنايتکارو امپرياليستانو د نيوکي ستراتيژي ناکامي، د هغې نړيوالې پايلې او رسوايي دومره ژورې او پراخې نه وې لکه زموږ په هيواد کې د

نوي زار د ستراتيژيکي ناکامۍ په څير. خو دا ناکامۍ او له افغانستان څخه د پانکي يرغلگرو او ملگرو د تپينتي بڼه له بهرني اړخه د وپتنام د خلکو او د هغه د اتلو خلکو په تاريخ کې د اشغالگر امريکايي امپرياليزم د نړيوالي ماتې او دسيسې سره ډير ورته والی لري. د اشغال په دواړو وختونو کې په ښکاره توگه ليدل شوي چې د "سوشليست"، "اسلامي برکت" يا "جمهوريت" له مادي بنسټونو او تاريخي کلتوري شرايطو او د عامه ذهنيت له چمتو کولو پرته د بهر څخه د بهر څخه صادر شوي شعارونه او ارزښتونه اقبال. په يو هيواد کې د هغې د منلو لپاره نه منل کيږي. او بيا په دواړو وختونو کې دا وليدل شول چې استعماري اړخ د خپل تسلط، جبر او استبداد په نيت د هغو ارزښتونو ژغورونکي نه شي کيدای چې د هغه د استعماري هيلو سره مخالف وي لکه سوسياليزم، ازادې، ډيموکراسي او انساني. حقوق. دا هغه درس دی چې زموږ خلکو د خپلو زرگونو ماشومانو د وينو په قيمت زده کړی دی.

د جهادي او جنگسالارانو جنايتونه چې د وطن د اشغالگرو په خدمت کې دي، ملي خيانت او ظلم او د خپلو خلکو پر وړاندې جنايتونه د دوی له پخوانيو جنايتونو او د «خلفی-پرچمی» غدارانو له سترو جنايتونو څخه کم نه دي. دا ډله له تکنوکراتانو او روڼ اندو سره چې د استعمار خدمتگاران دي، د تاريخ او انساني وجدان په محکمو کې په ملي خيانت، د جرح دښمن په خدمت او د مظلوم ولس په مظلوميت تورن او مجازات شي. فراري جهادي رهبران، جنگسالاران، تکنوکراتان او د تسلط په نامه د دغو ټولو خيانتونو، جنايتونو، دسيسو او ناکاميو په پام کې نيولو پرته او له هغه څخه د زده کړې پرته په تېرو دوو کلونو کې د « ټول شموله حکومت »، « فدراليزم » په غوښتنو سره، "د ښځو حقونه"، "ډيموکراسي" او نور د بهرنيو لوبغاړو په گوتو د لوبو رول لوبوي، ځيني يې د پخواني فرعون ژوند ته د رسيدو هڅه کوي او ځيني يې هڅه کوي چې په کونج کې کوچني شیان وخورې. د استعماري غبرگون خوان الوان د طالبانو د ميز سره، ورځپاڼه.

د - دوهم ځل لپاره طالبان او اسلامي امارت او د بهرنيو لوبغاړو پانگونه:

طالبان د غربي-امريکايي نوي استعماري پروژې پر بنسټ ولاړ وو چې د غربي لوبغاړو سربيره د پاکستان رجعتي حکومت هم په کې شميرل کيده، رهبري يې په غاړه درلوده او ډير نفوذ يې درلود، په سياستونو کې يې لاس درلود او د لومړي ځل لپاره د امارت په رسميت پيژندلو ته ورسيدل. د طالبانو په وړاندې د پاکستان د انرژۍ د اړتيا او په بحران کې د حکومت دغه چلند، د طالبانو د غير انساني، تبعیضي او جنايتکارو سياستونو او کړنو په وړاندې د نړۍ د کرکې او کرکې له څپې سره سره، په عمده توگه د اقتصادي منطق پر بنسټ غوره شو. د پاکستان موخه دا وه چې د افغانستان له دهليز څخه د انرژۍ او نورو خامو موادو د واردولو او د اروپا بازارونو ته د توکو د صادولو لپاره کار واخلي. د القاعدې او طالبانو تر منځ له امريکايي جوړونکي سره د جگړې او له ترهگرۍ سره د مبارزې په پلمه پر افغانستان د پوځي اشغال له پيل وروسته، د پاکستان حکومت په موقت ډول د طالبانو له ډلې ملاتړ بند کړ او په عملي توگه يې د طالبانو د تښتيدلي مشرانو کور به توب وکړ او په رسمي توگه د اشغالگرو امريکا-ناتو امپرياليسټانو د "ترهگرۍ پر وړاندې مبارزې" سره موافقه وکړه.

د امريکا او د هغې د انډيوالانو له گران اشغال درې يا څلور کاله وروسته، د ظلم او جنايت د غلظت، د اشغالگرو او اجيرانو د دوه گوني فساد او خيانت او د بي کفايتۍ له امله د ډيموکراسۍ او بشري حقونو د حنا رنگ رنگ شو. د افغانستان د ځيرک او ازادو خلکو لخوا د استعماري سياستونو نه منل - د تجربوي پوهې پر بنسټ؛ د امريکا او ناتو د يرغلگرو امپرياليسټانو د اشغالي ستراتيژۍ د ناکامۍ نښې او د ناکامۍ نښې له واشنگټن څخه تر بروکسل او کابل پورې څرگندې شوې. څرگنده شوه چې د دغه اشغال د مخالفو قدرتونو په تېره بيا د گاونډيو او سيمه ييزو هېوادونو

لکه پاکستان، ایران، روسیې، چین، هند او ځینو عربو هېوادونو له نظره هم د افغانستان د اشغال د پای ټکی کېښودل، د اشغالګرو اجیر او ذلیل حکومت ژوند نږدی وو.

له داسې لید سره، له ۲۰۱۲ او ۲۰۱۴ کلونو وروسته، کله چې د امریکا-ناتو نیواکګر ځواکونه له افغانستانه ووتل، د طالبانو هغه اجیر ډله چې په دسیسه کې ساتل شوي او تر یوه حده په پاکستان کې بیا جوړه شوي، په داسې حال کې چې د غني اجیر حکومت د بدیل په توګه د امریکا احتمال وه، د یو پراکسي ځواک په توګه د ورو او لویو سیمه ایزو قدرتونو په نظر کې نیول شوي او د افغانستان سره نږدې ګاونډیان هر یو د هغې یا د هغې ځینې برخې باندې حساب وکړ.

د امریکا امپریالیزم د خپلو اشغالګرو ځواکونو د وتلو په درشل کې دی، چې ملګرو یې د تیري په وخت کې په افغانستان او سیمه کې د نوي استعمار د شتون او دوام په خاطر، د امریکا انډیوالان په جګړه کې یوازې پرېښودل او د تینستي لاره یې خپله کړې وه. په سیاسي، نظامي او امنیتي اړخونو کې یې ستراتیژي. - د نويو لوړو سیالانو په وړاندې معلومات، له خپلو ملګرو سره یې د طالبانو پر ځای پر ځای کولو کار وکړ او په پای کې یې د لازمو تیارو له ترسره کولو وروسته د حکومت او نظام واک طالبانو ته وسپارل. طالب ډلې له لازمو تیارو وروسته له څه باندې دوه نیمو کلونو راهیسې له دغې خودسري او جنايتکاري ډلې سره په پټه او د ملیاردونو ډالرو او یورو په لګولو سره، امارت په پټه ملاتړ کړی دی.

په ورته وخت کې د افغانستان او سیمې په ګاونډ کې کوچني او لوی قدرتونه په تیره بیا چین، روسیه، پاکستان، ایران او هند په داسې حال کې چې د امریکا او د هغې د لویدیځو متحدینو د رول د مخنیوي لپاره عمومي همغږي دريځ غوره کوي، هر یو یې پر بنسټ ولاړ دی. ګټې او سیاست؛ جلا جلا اقتصادي، سیاسي او امنیتي ځواکونه - او ټول یې د افغانستان د اقتصادي ظرفیت او اهمیت په اړه د ښکار چلند او سترګو سره - د افغانستان په نوي استعماري وضعیت کې د طالبانو په پروژې کې پانګونه وکړه او په پټه او په ښکاره توګه یې له اقتصادي او سیاسي پلوه د دې ډلې ملاتړ وکړ. له ډیپلوماتیکو او معلوماتي پلوه. د طالبانو د مذهبي فاشیستانو په ملاتړ کې هر یو بهرنی خپل منطق لري او د دوی له نظره دا منطق د طالبانو د جنايت او بشر ضد اعمالو اعتراف توجیه کوي. لوی او واره سیمه ایز قدرتونه هر یو په افغانستان کې د تسلط او بشپړ یا جزوي نفوذ فضا لري او د هغوی منطق او چلند هم تعصبي، رجعتي او استعماري دي. یو سیال حالت رامینځته شوی او وروستی ګټونکی لا دمخه نه پیژندل کېږي. په اوسنیو حالاتو کې د دې استعماري سیالۍ د ډګر له لاسه وتلې او د دې ناوره لوبې قربانیان، د افغانستان خلک مظلوم دي او د خپلواک ملي-دموکراتیک بدیل هم له صحنې څخه بې برخې دی. دا د دې بدیل نشتوالی او د افغانانو د پوهاوي او تنظیم نشتوالی دی چې د تاریخي ماتې سره سره د دې میراث خورلو اوسنیو تزارانو، زرو او نويو تزارانو او د چین پرمختیا غوښتنکي خانانو ته جرأت ورکړی دی. قطبي خرس او د امریکا کاوبای چې زموږ د هیواد شتمني او حیثیت ته یې لالهانده نظرونه ورکړي او پر وړاندې یې استعماري تگلاره تعقیب کړي.

له تېر څخه تر ننه پورې تاریخي تجربو او په تیره بیا په افغانستان کې د نويو زارونو له یرغل او ماتې څخه په پرله پسې ډول دا ښودلې چې په دې خاوره کې جابر، ظالم او جنايتکار بالاخره بایلونکی دی. ظالمان، ظالمان، فاتحین او استعمارګران له تاریخي تجربو او د خپلو مخکنیو جنايتونو او ناکامیو له درسونو پرته زاړه او نوي شوي، هر یو یې په خپل وار تکرار کړي، خو په پایله کې یې د خپلو مخکنیو برخلیکونو سره مخ شوي دي. او د هیواد او د هیواد د مظلومو خلکو په وړاندې د ظلم، تیري او جنايت په خاطر یې تاریخي غندنه وکړه. د دې درسونو له مخې دې نتیجې ته رسېږو چې د لوېدیځ او ختیځ له دوو محورونو څخه د امپریالیستي او رجعتي قدرتونو اوسنی لوبه او د روسیې،

چين، ايران او پاکستان د اتحاد ورو ورو نفوذ او نفوذ د افغانستان په برخليک بدلېږي. زموږ خلک او زموږ هيواد د نوي زار د استعماري پاليسۍ په څير دی، يانکيز او انگلستان د ماتې سره مخ دي.

تر څو چې د افغانستان خلک په شعوري او متحد ډول سره ودرېږي او د خپل ملي او ټولنيز برخليک د ټاکلو واک په لاس کې واخلي، د جنايت او ناکامۍ دغه ناوره دوره به د دوی پر وړاندې تکرار شي. د دې ټولو خارجي استعماري لوبو او لاس وهنو او ځانونو له شر څخه د هېواد او خلکو ژغورل، د ظالمانو او وطني جنايتکارانو له ظلمونو او جنايتونو څخه د زيارکېنو او مظلومو خلکو په تنظيم او پوهاوي پورې اړه لري. بيا رغونه او د نسلونو په منځ کې د جگړې مخکښ ځواک رامینځته کول، په هيواد کې زاړه، متوسط او ځوانان شتون لري. دا يوه بيړنۍ او حياتي اړتيا ده.